

Nr 52.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående tilläggspension åt expeditionschefen i finansdepartementet friherre Karl Skogman; given Stockholms slott den 23 januari 1931.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Felix Hamrin.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 23 januari 1931.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena friherre RAMEL, statsråden GÄRDE, HAMRIN, VON STOCKENSTRÖM, STADENER, GYLLENSWÄRD, LARSSON, HOLMBÄCK, JEPSSON, HANSÉN, RUNDQVIST.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Hamrin anför:

Jag anhåller att få till behandling upptaga frågan om tilläggspension åt expeditionschefen i finansdepartementet friherre Karl Skogman.

Friherre Skogman, som är född den 11 juni 1864, antogs till extra ordinarie tjänsteman i kommerskollegium den 10 juli 1894, till extra ordinarie notarie i Svea hovrätt den 1 oktober 1894 och till amanuens i finansdepartementet den 7 augusti 1899. Sedan han den 8 februari 1907 utnämnts till kanslisekreterare i sagda departement, erhöll friherre Skogman den 25 september 1914 fullmakt såsom kansliråd och byråchef därstädes, vilken fullmakt, i samband med handelsdepartementets inrättande, från och med den 1 juli 1920 överflyttades till sistnämnda departement.

Bihang till riksdagens protokoll 1931. 1 saml. 46 häft. (Nr 52—53.)

Den 7 december 1917 förordnades friherre Skogman att från och med den 1 januari 1918 vara expeditiionschef i finansdepartementet, vilket förordnande fortfarande gäller. Dessförinnan hade friherre Skogman under åren 1914—1917 innehått förordnanden å expeditiionschefstjänsten i finansdepartementet sammanlagt 2 år 2 månader och 22 dagar under semester eller partiell ledighet för ordinarie befattningshavaren.

Efter vunnen anställning mot fast avlöning i finansdepartementet har friherre Skogman åtnjutit ledighet för enskilda angelägenheter dels såsom amanuens 14 dagar och dels såsom ordinarie tjänsteman 1 månad och 3 dagar.

Från mitten av maj 1896 till utgången av juni 1899 var friherre Skogman enligt avlämnad tjänsteförteckning icke sysselsatt med arbete för statens räkning.

Skyldighet att avgå från kanslirådsämbetet inträder för friherre Skogman under loppet av år 1931.

På anmodan har statskontoret den 28 november 1930 avgivit yttrande i ärendet samt därvid i huvudsak anført:

Av de lämnade uppgifterna rörande friherre Skogmans tjänstgöring i statstjänst syntes framgå, att han vid uppnåendet den 11 juni 1931 av den levnadsålder av 67 år, då enligt bestämmelse i 6 § av den civila pensionslagen skyldighet inträdde att avgå från kanslirådstjänst, komme att innehava 33 för pension beräkneliga tjänsteår, till följd varav och då pensionsunderlaget för honom utgjorde 6,996 kronor, pensionen syntes böra bestämmas till $\frac{33}{35}$ av nämnda belopp eller alltså till 6,600 kronor.

Med hänsyn till den långa tid, varunder friherre Skogman bestritt expeditiionschefsämbete, och med stöd av 1925 års riksdags beslut i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 25, punkt 1, om beviljande under liknande förhållanden av en tilläggspension åt expeditiionschefen i kommunikationsdepartementet W. F. Schalén, ansåge statskontoret riktigt, att en liknande tilläggsförmån måtte utverkas i detta fall.

Tilläggspensionen för Schalén utgjorde 600 kronor, motsvarande $\frac{2}{3}$ av skillnaden mellan kansliråds pensionsunderlag, 6,996 kronor, och pensionsunderlaget, 7,896 kronor, för överdirektör av högre grad, med vilken expeditiionschef vore i avseende å avlöning jämställd. Med tillämpning av samma beräkning och med iakttagande av att friherre Skogman bleve berättigad till allenast avkortad pension, motsvarande $\frac{33}{35}$ av pensionsunderlaget, syntes tilläggspensionen i detta fall böra utgöra 564 kronor för att tillsammans med den författningsenligt utgående pensionen, 6,600 kronor, (= 7,164 kronor) motsvara $\frac{33}{35}$ av den sammanlagda pension av 7,596 kronor, som tilldelats Schalén.

Statskontoret har alltså hemställt om utverkande av framställning till riksdagen om medgivande därtill, att friherre Skogman må från och med dagen näst efter den, då efter avsked från kanslirådsbefattningen förordnandet för honom å expeditiionschefsbefattningen upphör, under sin återstående livstid åtnjuta, utöver honom författningsenligt tillkommande pension, en tilläggspension från allmänna indragningsstaten till belopp av 564 kronor årligen.

Med hänsyn till den långa tid, under vilken friherre Skogman på ett *Departements-*
chefen. förtjänstfullt och framstående sätt bestritt expeditionschefsämbetet, finner jag det skäligt, att han erhåller en pension, som svarar mot de med nämnda ämbete förenade avlöningsförmånerna. I likhet med statskontoret anser jag sålunda, att friherre Skogman bör komma i åtnjutande av en tilläggs-pension utöver den honom såsom kansliråd tillkommande pensionen. I fråga om tilläggs-pensionens belopp ansluter jag mig till statskontorets förslag och förordar alltså, att tilläggs-pensionen bestämmes till 564 kronor om året.

På grund härav hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att expeditionschefen i finansdepartementet friherre Karl Skogman må från och med dagen näst efter den, då efter avsked från kanslirådsbefattningen förordnandet för honom å expeditionschefsämbetet upphör, under sin återstående livstid åtnjuta, utöver honom författningsenligt tillkommande pension, en tilläggs-pension från allmänna indragningsstaten till belopp av 564 kronor årligen.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

R. Borgström.

